

Stand van zaken taxshelter Podiumkunsten in de gesubsidieerde sector

oKo-standpunt

5 maart 2018

KORT

Inleiding

De taxshelter is sinds februari 2017 in voege en wordt al door een aanzienlijk aantal (al dan niet gesubsidieerde) organisaties aangewend.

De ervaringen van de afgelopen maanden werden binnen oKo uitvoerig besproken in de focusgroep Taxshelter. Deze nota vormt hiervan de neerslag.

Taxshelter wordt door de organisaties die het implementeren gezien als een interessant maar bij te sturen instrument voor aanvullende financiering. Nog niet alle producenten zijn actief, maar velen bereiden zich voor. Voor een allesomvattende evaluatie is het te vroeg. Maar een aantal werkpunten en uitdagingen zijn nu al zonneklaar. Die lijsten we op in deze nota.

Met het oog op het succesvol verderzetten en uitbouwen van de taxshelter-regeling zijn er op verschillende vlakken *verduidelijkingen, aanpassingen of bijkomende maatregelen* nodig. Aangezien de taxshelter-regeling een samenspel van verschillende overheden is, is het vanzelfsprekend ook niet uitsluitend de Vlaamse Regering die bepaalde acties kan ondernemen. Het gros van de aanpassingen en verduidelijkingen kan immers van de federale overheid (en meestal dan de FOD Financiën) verwacht worden.

DEZE NOTA SAMENGEVAT:

1. Er is nood aan *meer rechtszekerheid*. Het is absoluut noodzakelijk om taxshelter op een professionele, risicovrije en aan de sectorrealiteit aangepaste manier te kunnen toepassen en alle betrokken partijen (investeerders, tussenpersonen, coproducten en de productievennootschap zelf) voldoende vertrouwen te kunnen bieden om in het verhaal te stappen.

Interpretaties van de wet door de verschillende instanties verschillen in belangrijke mate (kosten na de première, kwalificerende kosten, de vzw als coproductent, de beoordeling van de fiscale situatie 'uiteindelijkte begunstigde', de definitie van 'nieuw' podiumwerk). De logica van de FOD

Financiën is niet altijd conform die van de wetgever, de logica is niet altijd helder, wordt divers toegepast of de logica botst met de podiumkunstenpraktijk.

2. We zien *lacunes in het huidig wetgevend kader*. Hiervoor stellen we een aantal *wetswijzigingen* voor waarvan we denken dat die de toepassing van de taxshelter beter zullen afstemmen op de noden van de sector. Zo pleiten we voor een aanpassing aan art. 194 ter inzake de onderwerping aan de vennootschapsbelasting, zien we het als nuttig dat het toepassingsgebied (jazz, pop, wereldmuziek, beeldende kunsten) uitgebreid wordt en dat de periode voor kwalificerende uitgaven van 6 maand voor de raamovereenkomst getekend wordt, terug opgenomen wordt.

3. Er zijn *verduidelijkingen, aanpassingen en flankerende maatregelen* nodig vanuit andere wetgevende teksten (zoals Kunstendecreet, nieuwe Wetboek Vennootschappen enz.).

Zo zijn volgende vragen inzake de compatibiliteit met het kunstendecreet van belang: of gesubsidieerde uitgaves getaxshelert kunnen worden, of werkingssubsidies aan volgende werkjaren toegewezen kunnen worden, hoe CJM omgaat met de definitie van 'klassieke muziek' en 'nieuwe podiumproductie', of kosten in coproductiestructuren ingebracht kunnen worden in verantwoordingsdossiers.

Qua flankerende maatregelen kan gedacht worden aan opstartfinancieringen of opleidingsbudgetten voor kleine producenten en aan monitoring van de sector (impact van de Vennootschapsbelasting, synergie in de sector, compatibiliteit met het kunstendecreet).

Het zou voordelig zijn dat vzw's toch gebruik kunnen maken van het statuut van de kleine vennootschap (voorafbetalingen en vermijden van belastingvermeerdering en de verhoogde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing).

4. Het taxshelterregime blijft onderhevig aan wijzigingen binnen de fiscale wetgeving.

De invloed van het Zomerakkoord (zomer 2017) en de aanpassing van de fiscaliteit voor vennootschappen moet *grondig in kaart gebracht worden* en de *nodige aanpassingen moeten snel doorgevoerd worden* in art 194ter en art 194ter /1 om geen vacuüm of al te lange overgangsfase te creëren.

Zo gaat de aanpassing van het gehanteerde taxshelterpercentage (421% in plaats van 310%) pas in vanaf aanslagjaar 2021, terwijl de hervorming m.b.t. de vennootschapsbelasting nu al impact heeft op het beschikbare taxshelterbedrag. Er is de problematiek van 'het bedrijfsleidersstatuut', dat niet bestaat in de vzw-context, maar dat wel leidt tot verhoging van de vennootschapsbelasting.

Tot slot

Vervroegde controles door de FOD Financien zullen de rechtszekerheid verhogen en organisaties in staat stellen om beter aan risicomangement te kunnen doen.

Doorgedreven monitoring van de impact op de gesubsidieerde sector als geheel en specifieke ondersteuning voor de gesubsidieerde sector in functie van een volwaardige en constructieve implementatie van de taxshelter in de sector is en blijft dus noodzakelijk.

De uitbreiding van de taxshelter naar jazz, wereldmuziek, popmuziek en beeldende kunsten is zeer gewenst.

1. Rechtszekerheid

Een aantal elementen die cruciaal zijn binnen de taxshelter voor podiumkunsten zijn nog steeds onderwerp van discussie of worden door de FOD Financien en het werkveld anders geïnterpreteerd. Het is essentieel dat hierover, weliswaar op basis van overleg met het werkveld, klaarheid wordt geschapen door de minister van Financien.

We lichten de belangrijkste discussiepunten verder toe:

1.1 Kosten 30 dagen na de première

Bij het samenlezen van de wettekst (*...waarvoor de productie- en exploitatie-uitgaven die in België werden gedaan...*) uiterlijk 1 maand na de Première van het podiumwerk.), de memorie van toelichting (*Daarnaast treden, in tegenstelling tot hetgeen voor een audiovisueel werk geldt, nog een aantal belangrijke productie- en exploitatie-uitgaven op, na het moment van de Première van het werk. De Regering is van mening dat, in tegenstelling tot hetgeen geldt voor audiovisuele werken, de termijn om kwalificerende uitgaven te doen, dient te worden verlengd met een redelijke termijn na de Première. Er wordt dan ook voorzien in een eenvormige termijn om productie- en exploitatie-uitgaven te doen, die eindigt uiterlijk 1 maand na de Première*) en de parlementaire stukken (*"De minister herhaalt dat men in dit wetsontwerp heeft gekozen voor de uitgaven die uiterlijk één maand na de première van het werk zijn verricht, omdat dan nog een aantal belangrijke kosten (personeel enzovoort) worden gedragen."* en *"Wat het podiumwerk betreft, brengen de voorstellingen ook uitgaven met zich. Met de in uitzicht gestelde maatregel (red. uitbreiding tot 1 maand na de Première) wordt voorkomen dat uitgaven worden geprefinancierd die betrekking hebben op de voorstellingen ná de première.*), lijkt het voor ons heel duidelijk dat de bedoeling van de wetgever erin bestond om alle kosten die verbonden zijn met de productie én de exploitatie van podiumwerken (beschouwd op niveau van het werk) te beschouwen als kwalificerende kosten.

De FOD Financiën heeft getracht om de toepassing van dit principe zoveel mogelijk te beperken. Ons inziens volledig onterecht en in tegenspraak met het wettelijk kader. In verschillende teksten worden bepaalde kosten (personeelskosten van acteurs en technici, verzekeringskosten) als aanvaardbaar aangeduid en andere (vervoerskosten, transportkosten) dan weer niet.

Dit is eveneens niet te begrijpen vanuit de realiteit van een podiumkunstenproductie. Het is onmogelijk om voorstellingen te spelen zonder hiervoor decor, klank en licht te voorzien en dit te vervoeren. Ook het noodzakelijke productiepersoneel (en alle indirecte kosten) is onlosmakelijk verbonden aan het feit dat er voorstellingen worden gespeeld. Dat alleen acteurs en technisch personeel kwalificerende uitgaven zouden zijn, is niet te verantwoorden in deze logica.

1.2 Vzw als coproducent

Zowel de wet als de memorie van toelichting stellen duidelijk dat de beoordeling van de uitgaven op het niveau van het werk en niet op niveau van de producent gebeurt om uit te maken of een bepaalde uitgave al dan niet kwalificeert als taxshelterbare uitgave. De FOD Financiën stelt echter, ons inziens ten onrechte, dat alle vereiste productie- en exploitatie-uitgaven in België uitsluitend door de erkende productievennootschap kunnen gebeuren. De memorie van toelichting stelt nochtans heel duidelijk op pag. 9: *“De uitgaven worden steeds op het niveau van het werk bekeken. Dit betekent dat zowel de uitgaven gedaan door de hoofdproducent, als de uitgaven gedaan door de coproducenten in aanmerking worden genomen als kwalificerende uitgaven, indien ze aan alle voorwaarden en termijnen opgenomen in de wet voldoen. De coproducenten moeten met andere woorden hun uitgaven niet opnieuw factureren aan de hoofdproducent opdat deze uitgaven in aanmerking zouden komen. Dit laatste impliceert overigens niet dat de betrokken coproducenten hierdoor eveneens zullen worden onderworpen aan de vennootschapsbelasting. Op deze manier wordt naar transparantie gestreefd, bijvoorbeeld met betrekking tot de datum van de uitgaven.”*

Op basis van de stelling van de FOD Financiën dat alleen de erkende productievennootschap kwalificerende uitgaven in België kan doen, kan alleen maar besloten worden dat een vzw-coproducent die niet onderworpen is aan de vennootschapsbelasting niet kan optreden als coproducent van een taxshelter-productie.

De stelling van de FOD Financiën is immers op twee vlakken problematisch: enerzijds stelt de FOD Financiën dat alleen maar de erkende productievennootschap kwalificerende uitgaven in België kan doen waarmee ze impliciet aangeeft dat uitgaven niet op niveau van het werk (zoals de wet en de memorie van toelichting duidelijk aangeven) maar op niveau van de producent worden beoordeeld, en anderzijds stelt de FOD financiën (in lijn met haar eigen, foute, logica) dat Belgische coproducenten (in tegenstelling tot Europese coproducenten) hun uitgaven moeten doorfactureren aan de erkende productievennootschap. Op basis van deze logica kan een gewone

vzw-coproducent nooit kwalificerende uitgaven doen aangezien de vzw onderworpen is aan de Rechtspersonenbelasting en dus nooit kwalificerende facturen kan opmaken.

1.3 Beoordeling fiscale situatie 'uiteindelijke begunstigde'

We willen hier nog even wijzen op de interne logica van de FOD Financiën die op bepaalde vlakken niet consequent is. Bij de beoordeling van uitgaven hanteert de FOD Financiën het begrip 'uiteindelijke begunstigde' om 'door een uitgave op een eerste niveau' te kijken om dan de fiscale situatie van de begunstigde op dat tweede niveau te gebruiken om te beoordelen of een uitgave als Belgische uitgave kan kwalificeren. Auteursrechten worden bijvoorbeeld door een vennootschap gefactureerd, wat op zich een kwalificerende uitgave zou zijn, aangezien de vennootschap hierop vennootschapsbelasting betaalt. De FOD Financiën kijkt echter een niveau verder en als een natuurlijke persoon aan deze vennootschap auteursrechten factureert (wat niet onderworpen is aan de vennootschapsbelasting, de personenbelasting of de belasting niet-inwoners), oordeelt de FOD Financiën dat de eerste uitgave niet kan kwalificeren als Belgische uitgave want 'uiteindelijk', op het tweede niveau is deze uitgave niet onderworpen aan de vennootschapsbelasting, de personenbelasting of de belasting niet-inwoners.

Hoewel deze logica op zich al discutabel is, wordt deze logica dan weer niet aanvaard voor situaties die positief zouden kunnen uitdraaien (lees: meer kwalificerende uitgaven zou kunnen opleveren). Als we de logica immers toepassen op de vzw-coproducent (die dus factureert zonder aan de vennootschapsbelasting onderworpen te zijn), zijn deze uitgaven op een tweede niveau wel degelijk in vele gevallen onderworpen aan de vennootschapsbelasting, de personenbelasting of de belasting niet-inwoners.

Conclusie: in het negatieve geval (waar er kwalificerende uitgaven kunnen vermeden worden door de FOD Financiën) dient de fiscale situatie op het eerste niveau als een doordringbaar membraan dat op zich van geen tel is. In het positieve geval (een geval dat meer kwalificerende uitgaven zou kunnen opleveren) wordt diezelfde fiscale situatie op het eerste niveau opeens een allesbepalend ondoordringbaar schild.

1.4 Definitie/oplijsting kwalificerende kosten

FOD Financiën hanteert een ondoorzichtige interpretatie om te bepalen of bepaalde uitgaven al dan niet kwalificeren als taxshelterbare uitgaven.

Art 194 ter/1 bevat een oplijsting van de rechtstreekse en onrechtstreekse uitgaven die kunnen kwalificeren als uitgave in het kader van de taxshelter-regeling.

Uit de FAQ en uit overlegmomenten blijkt echter dat het de bedoeling is om deze lijst zo restrictief mogelijk te hanteren. Dit leidt tot zeer veel onduidelijkheid en onzekerheid en heeft soms tot gevolg dat er onlogische beslissingen worden genomen. Het is ons inziens ook in strijd in met de

geest van de wet (uitgaven die rechtstreeks of onrechtstreeks verbonden zijn met de creatie en exploitatie/uitvoering van een podiumwerk zijn taxshelterbaar). Een strikte interpretatie van een wet die geschreven werd op basis van een beperkt/onvolledig inzicht in het productieproces van podiumkunsten, kan makkelijk voorbijgaan aan de diversiteit en complexiteit die het podiumkunstenlandschap kenmerkt. Het is moeilijk om alle soorten uitgaven te vatten in een opsomming van een tiental punten. Maar is het aanvaardbaar dat de promotie van een podiumwerk met papieren flyers wel een kwalificerende uitgave is (omdat dit zo in de wet vermeld staat) terwijl een Facebook-advertentie of een e-mail-nieuwsbrief zal geweigerd worden (omdat dit niet in de wet vermeld staat)?

1.5 Personeelskosten van personen onderworpen aan de belasting niet-inwoners

Buitenlandse podiumkunstenaars kunnen in België tewerkgesteld worden onder het stelsel van de bevrijdende bedrijfsvoorheffing van 18%. De FOD Financiën stelt dat hiermee niet voldaan aan is aan de voorwaarde in de wet dat kwalificerende uitgaven moeten belast aan het 'normale' tarief. Wij zijn echter van mening dat deze bevrijdende bedrijfsvoorheffing van 18% wel degelijk moet beschouwd worden als het normaal tarief van personenbelasting voor deze categorie van werknemers.

De FOD Financiën gaat echter nog een stap verder en geeft aan zelfs de loonkosten niet te aanvaarden van buitenlandse werknemers die hier tewerkgesteld onder hetzelfde stelsel van bedrijfsvoorheffing van Belgische werknemers. Hoewel er dus voor deze werknemers evenveel bedrijfsvoorheffing wordt ingehouden als bij Belgische werknemers, stelt de fiscale administratie de bijkomende voorwaarde van effectieve indiening van een belastingsaangifte niet-inwoners. Wij zijn van mening dat hier een voorwaarde wordt gesteld die door de productievennootschap onmogelijk te controleren valt.

1.6 Definitie van 'nieuw' podiumwerk

We hebben begrepen dat er overleg plaatsvindt tussen de Gemeenschappen (in samenwerking met FOD Financiën) over het beoordelingskader dat gehanteerd zal worden bij de aflevering van het attest 'erkenning als Europees podiumwerk' door de Gemeenschappen.

We pleiten ervoor om dit beoordelingskader in alle transparantie met de podiumkunstensector te delen en hierover ook met de sectororganisaties in overleg te treden.

Op dit ogenblik is de terminologie die in de wet gehanteerd wordt ('nieuw', 'klassieke muziek', 'totaalspektakel') nog onvoldoende gedefinieerd, wat te veel onzekerheid en onduidelijkheid met zich mee brengt.

2. Aanpassingen aan art 194ter en art 194ter /1

2.1 Onderwerping van vzw-productievenootschap aan de vennootschapsbelasting

We durven hier nogmaals ons pleidooi herhalen om de onderwerping aan de vennootschapsbelasting van vzw's uit de wet te halen. Het is ondertussen duidelijk dat deze onderwerping voornamelijk controledoeleinden dient en minder te maken heeft met het noodzakelijke terugverdieneffect dat de taxshelter-regeling moet genereren.

Het effect echter van deze onderwerping op de normale en gangbare manier van werken van veel culturele organisaties (bv aberratie dat vzw's worden gelijkgesteld met grote venootschappen, onaangepastheid van vennootschapsbelastingsrecht aan vzw's, risico bij vrijwilligerswerk en giften, erosie van de subsidiebasis, administratieve overhead, ongewenste effecten op vzw's van terechte maatregelen voor venootschappen,...) staat niet in verhouding met de doelstelling van de onderwerping. We zijn ervan overtuigd dat deze doelstelling via andere wegen even efficiënt kan behaald worden.

2.2 Uitbreiding van het toepassingsgebied

Het toepassingsgebied van de taxshelter voor de podiumkunsten is op dit moment restrictief vastgelegd in de wet. We pleiten ervoor om dit toepassingsgebied uit te breiden naar alle vormen van muziek zoals jazzmuziek (als dit al niet valt onder klassieke muziek, zie punt 1F), wereldmuziek en popmuziek.

2.3 Periode waarin kwalificerende uitgaven kunnen gebeuren

Het feit dat standaard 24 maanden (ipv 18 maanden bij audiovisueel) kan getaxshelterd worden is voor een aantal organisaties een goede zaak maar het, in ruil voor deze uitbreiding, schrappen van de 6 maanden periode waarin voorafgaande kosten kunnen gedaan worden, strookt niet met de productierealiteit. De mate van zekerheid over de creatie en de financiering ervan moet reeds aanzienlijk groot zijn vooraleer een raamovereenkomst kan ondertekend worden. Dit betekent in de praktijk dat de periode van 24 maanden zelden haalbaar zal blijken. De realiteit is echter wel dat hierdoor reeds een aanzienlijk deel van het creatieve, dramaturgische werk gerealiseerd wordt voor het afsluiten van de raamovereenkomst en dus per definitie niet getaxshelterd kan worden.

3. Flankerende maatregelen

3.1 Taxshelter voor gesubsidieerde uitgaven

Er bestaat enige twijfel over het feit of gesubsidieerde uitgaven überhaupt kunnen getaxshelterd worden. De taxshelter-maatregel wordt aangemerkt als (toegelaten) staatssteun en het feit dat voor bepaalde uitgaven reeds subsidies zouden aangewend worden, zou leiden tot

'overcompensatie'. We vragen aan de minister om hierover in gesprek te gaan met zijn federale collega's en hierover zo snel als mogelijk duidelijkheid te scheppen.

3.2 Samengaan van taxshelter-geld met subsidies kunstendecreet

Het feit dat gesubsidieerde vzw's kunnen gebruik maken van het taxshelter-systeem stelt een paar zaken op scherp, zowel voor structureel gesubsidieerde organisaties als voor organisaties die met projectsubsidies werken.

Bij de structureel gesubsidieerden stelt het probleem zich dat er plots twee overheden (FOD Financiën /Controle VennB en de Vlaamse gemeenschap) het recht hebben (en het ook effectief zullen aanwenden, in tegenstelling tot bv. de Controle Rechtspersonenbelasting) om de gehele werking te controleren en daarvoor eigen regels opstellen. Dit is op zich volkomen terecht maar het plaatst de organisaties wel in een moeilijke positie. De regels van de ene overheid sporen niet noodzakelijk met die van de andere.

We vragen dan ook van de Vlaamse Overheid om voor haar deel van deze puzzel zo veel duidelijkheid als mogelijk te brengen en zo snel mogelijk standpunt te willen innemen over de hete hangijzers die hieromtrent bestaan.

- Is het aanvaardbaar om werkingssubsidies voor een bepaald werkjaar toe te wijzen aan volgende werkjaren als het productieritme (waar soms een grote productie in één jaar afgewisseld wordt met een jaar waarin slechts minimaal wordt geproduceerd) dit vereist?
- Hoe zal omgegaan worden met de definitie van 'klassieke muziek' en de definitie van een 'nieuw' podiumwerk?
- Kunnen kosten, in een coproductiestructuur zoals La Coop of Het Laatse Bedrijf waar deze organisaties het taxshelter-deel van de productie op zich nemen en hiervoor een belangrijk deel van de kosten op zich nemen (weliswaar voor rekening van de gesubsidieerde organisatie), ingebracht in het verantwoordingsdossier voor de subsidies van de gesubsidieerde organisatie? Zullen deze producties meegenomen kunnen worden als 'eigen producties' in de afrekeningen en beoordeling van toekomstige subsidierondes?
- Zijn de specifieke overheadkosten die met taxshelter te maken hebben (juridisch onderzoek, verzekeringen, commissies tussenpersonen enz.) ook subsidieerbare kosten?

3.3 Steun aan sectorinitiatieven om de taxshelter voor podiumkunsten ook voor kleine producties/producenten beschikbaar te maken

Uit een bevraging van de oKo-leden die al gebruik maken van taxshelter blijkt duidelijk enthousiasme voor de maatregel en blijkt dat producties binnen deze organisaties op verschillende vlakken merkbaar beter, uitgebreider, vlotter kunnen gerealiseerd worden. Het lijkt ons absoluut noodzakelijk om zo snel mogelijk ook kleinere organisaties de mogelijkheid te bieden om (structureel of éénmalig) gebruik te maken van de taxshelter maatregel. Een overheidsfinanciering (bijvoorbeeld door een experimentele subsidie, een opstartfinanciering of specifiek opleidingsbudget) zou dit proces aanzienlijk kunnen versnellen.

3.4 Vzw's onderworpen aan de vennootschapsbelasting kunnen niet gebruik maken van de voordelen van het statuut van 'kleine vennootschap'

De FOD Financiën hanteert de stelling dat *'...de belastingplichtigen die overeenkomstig artikel 15, van het Wetboek van Vennootschappen worden beschouwd als een 'kleine vennootschap', niet verplicht zijn om voorafbetalingen te doen in de eerste drie boekjaren vanaf hun oprichting.*

De bepalingen van het Wetboek van Vennootschappen zijn evenwel niet van toepassing op vzw's (red.: omdat vzw's niet met naam en toenaam in het wetboek vennootschappen worden vermeld) zodat ze dus in voorkomend geval verplicht zijn om voorafbetalingen te doen om een belastingvermeerdering te vermijden.'

Hoewel de interpretatie hierboven volgens de letter van de wet steek houdt, dringt zich de vraag op of hiermee de geest van de wet niet enigszins geschonden wordt. De meeste vzw's die zich hebben laten erkennen als productievennootschap hebben wel degelijk rechtspersoonlijkheid (hoewel ze vanzelfsprekend geen vennootschap zijn) en voldoen ruimschoots aan de criteria die in art. 15 W. Venn. beschreven worden. Aangezien het niet erkend worden als 'kleine vennootschap' verderstrekkende gevolgen heeft dan louter op het vlak van voorafbetalingen, lijkt het ons noodzakelijk om hier voor de vzw's onderworpen aan de vennootschapsbelasting een oplossing te vinden.

Zeker in het licht van de wetgevende initiatieven rond het nieuwe Wetboek Vennootschappen, waar de vzw's mee in opgenomen zouden worden en dus de facto onder de toepassing van een nieuw art 15 zullen vallen, dringt een overgangsmaatregel zich op.

3.5 Verhoogde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing

Zelfde problematiek als hierboven beschreven. Enkel de werkgevers die voldoen aan de voorwaarden om als 'kleine vennootschap' te worden beschouwd in de zin van artikel 15, van het Wetboek van Vennootschappen hebben recht op de verhoogde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing.

Een vzw heeft geen recht op de verhoogde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing aangezien zij niet valt onder het toepassingsgebied van het Wetboek van Vennootschappen.

4. Invloed Zomerakkoord en nieuw Wetboek Ondernemingen

4.1 Invloed van verlaging Vennootschapsbelasting en 20% tarief op 1ste 100.000 EUR winst

Het is hoogstwaarschijnlijk een onbedoeld effect maar de hervormingen met betrekking tot de vennootschapsbelasting en meer bepaald het tarief van 20% op de 1ste 100.000 EUR voor kleine vennootschappen, zullen er in de komende jaren toe leiden dat er minder taxshelter-geld beschikbaar is. Dit is bijzonder kwalijk in een jaar waarin een groot aantal spelers zich in het taxshelter-veld zal begeven.

Het feit dat de gehanteerde percentages in de wet (421% ipv 310% en 203% ipv 150%) worden aangepast is absoluut positief maar het feit dat deze aanpassing slechts in werking treedt vanaf aanslagjaar 2021, zal een negatief (en misschien onherstelbaar) effect hebben op het investeerdersvertrouwen.

4.2 Verhoging vennootschapsbelasting?

De 'Strijd tegen de vennootschappelijking', die er voor moet zorgen dat er toch voldoende fiscale opbrengsten worden gegenereerd via de Personenbelasting, legt aan rechtspersonen die onderworpen zijn aan de vennootschapsbelasting op dat er minstens 45.000 EUR bezoldiging moet uitgekeerd worden aan minstens één bedrijfsleider om te kunnen genieten van het verlaagd tarief voor kleine vennootschappen. Een bijkomende en afzonderlijke aanslag van 5% voor de aanslagjaren 2019 en 2020 op het tekort, wanneer de bezoldiging minder bedraagt dan het minimum van 45.000 EUR of de helft van de belastbare grondslag, zal geheven worden. Vanaf aanslagjaar 2021 zal deze afzonderlijke aanslag 10% bedragen. Het is echter zeer de vraag op welke manier vzw's onderworpen aan de vennootschapsbelasting aan deze bijkomende aanslag kunnen ontsnappen. Het 'bedrijfsleidersstatuut' bestaat immers niet binnen een vzw-context en het is zeer onduidelijk of de verloning van artistiek directeurs of zakelijk leiders in een werknemersstatuut in aanmerking zal kunnen genomen worden als 'bezoldiging van een bedrijfsleider'. In het negatieve geval betekent dus dat voor vzw's, onderworpen aan de vennootschapsbelasting, het Zomerakkoord de facto een verhoging van de vennootschapsbelasting zal betekenen.

4.3 Kleine vennootschap

Vzw's moeten onder het begrip 'kleine vennootschap' kunnen vallen, als ze voldoen aan de wettelijke, kwantitatieve voorwaarden die hiervoor worden gesteld.

Leen **Laconte**
Directie

Fried **Roggen**
Zakelijke leiding A Two Dogs Company